

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/29/2018
Identifikačné číslo spisu: 2517204772
Dátum vydania rozhodnutia: 3. októbra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2517204772.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v kompetenčnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Cisárovej a sudcov JUDr. Márie Trubanovej, PhD., JUDr. Ivana Machyniaka (sudca spravodajca), Mgr. Petra Melichera, JUDr. Nory Halmovej, JUDr. Aleny Priezelovej a JUDr. Viliama Pohančeníka vo veci žalobkyne M. N. Z., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v I., Q. Y. XX, zastúpenej Advokátska kancelária CIMMERMANN, s.r.o., so sídlom v Zlatých Moravciach, Ľ. Podjavorinskej 1735/23, za ktorú koná Mgr. Eugen Cimmermann, advokát a konateľ proti žalovaným 1/ Generálne riaditeľstvo zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom v Bratislave, Šagátova 1, 2/ Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby v Leopoldove, so sídlom v Leopoldove, Gucmanova 670/19, pre porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14S/19/2018, o nesúhlase Krajského súdu v Trnave s postúpením veci Okresným súdom Piešťany, takto

r o z h o d o l :

Nesúhlas Krajského súdu v Trnave s postúpením veci je d ô v o d n ý. Vecne príslušným súdom na konanie v prvej inštancii je Okresný súd Piešťany.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa podanou žalobou na Okresný súd Piešťany uplatnila voči žalovaným nároky súvisiace s porušením zásady rovnakého zaobchádzania v zmysle zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) tak, ako ich špecifikovala v petite žaloby. 2. Okresný súd Piešťany listom zo 6.2.2018 postúpil spor Krajskému súdu v Trnave ako správne mu súdu príslušnému na konanie vo veci. Uviedol, že predmetom sporu je porušenie zásady rovnakého zaobchádzania a náhrada nemajetkovej ujmy, ktorý spor ale vychádza zo služobného pomeru žalobkyne a žalovaných, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 73/2008 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/2008 Z.z.“). V danej veci je preto nutné aplikovať Správny súdny poriadok, z ktorého dôvodu je vecne príslušný Krajský súd v Trnave. 3. Krajský súd v Trnave nesúhlasil s postúpením veci. Uviedol, že osobitnú množinu sporov v civilnom súdnom konaní predstavujú antidiskriminačné spory, t.j. spory týkajúce sa porušenia zásady rovnakého zaobchádzania podľa antidiskriminačného zákona. Tento zákon sa vzťahuje aj na pracovnoprávne a im obdobné právne vzťahy, medzi ktoré patria aj právne vzťahy vzniknuté pri

vykonávaní štátnej služby v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. Žalobkyňa sa svojou žalobou výslovne domáha nápravy v súvislosti s porušením zásady rovnakého zaobchádzania a nie preskúmania zákonnosti rozhodnutia (opatrenia) orgánu verejnej správy, prípadne poskytnutia ochrany pred nečinnosťou orgánu verejnej správy. Ide preto o súkromnoprávny spor, v ktorom je daná právomoc súdu v civilnom konaní. Vec preto predložil na rozhodnutie kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku. 4. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti (§ 18 ods. 4 a § 8 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) v spojení s § 11 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Trnave s postúpením veci je dôvodný. 5. Podľa § 8 S.s.p. kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku. 6. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. 7. Podľa § 3 C.s.p. súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. 8. Podľa § 307 C.s.p. antidiskriminačný spor je spor, ktorý sa týka porušenia zásady rovnakého zaobchádzania podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou. 9. Podľa § 6 ods. 1 antidiskriminačného zákona v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v pracovnoprávných vzťahoch, obdobných právnych vzťahoch a v právnych vzťahoch s nimi súvisiacich zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1. 10. Podľa § 2a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú rovnako všetkým občanom pri vstupe do štátnej služby a policajtom pri vykonávaní štátnej služby v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch ustanovenou osobitným zákonom (týmto zákonom je antidiskriminačný zákon). 11. Civilný sporový poriadok v Druhej hlave Druhom diely osobitným spôsobom upravuje antidiskriminačné spory, v ktorých je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od klasického sporového konania. V zmysle § 6 ods. 1 antidiskriminačného zákona ďalšou oblasťou, na ktorú sa podľa tohto zákona vzťahuje povinnosť dodržiavať zásady rovnakého zaobchádzania, sú pracovnoprávne a im obdobné právne vzťahy. Povinnosť dodržiavať tieto zásady sa nepochybne vzťahuje aj na právne vzťahy v súvislosti s výkonom štátnej služby príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky. 12. V preskúmvanej veci nielen z označenia žaloby, ale aj z jej obsahu a petitu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha ochrany pre porušenie zásady rovnakého zaobchádzania podľa § 9 a nasl. antidiskriminačného zákona v súvislosti s výkonom štátnej služby príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky. Ide teda nepochybne o antidiskriminačný spor vychádzajúci zo služobného pomeru žalobkyne a žalovaných, ktorý sa nedotýka administratívneho konania ani žiadneho rozhodnutia orgánu verejnej správy. Existenciu takéhoto sporu predpokladá aj Civilný sporový poriadok, čo je zrejmé z ustanovenia § 307 C.s.p. Takýto druh sporu preto prejednávajú a rozhodujú súdy v civilnom sporovom konaní. 13. Najvyšší súd súhlasí s názorom krajského súdu, že tu nejde o správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, a teda o vec patriacu do správneho súdnictva. V predmetnej veci preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s tým, že súdy nižšej inštancie sú týmto rozhodnutím viazané (§ 11 ods. 1 veta druhá CSP). 14. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

